

[Boligministeren.]

at parcelhusbyggeriet, således som jeg har nævnt før, drejer sig om ca. 20.000 boliger om året, det dobbelte af det, vi havde for få år siden. Er det udtryk for, at det ikke har en rimelig andel? Bevares, her kan meningene være delte, men jeg synes ikke, at de ærede medlemmer skal søge at skabe et modsætningsforhold mellem de mindre håndværksmestres og så min opfattelse. Der er ikke noget mere ubehageligt end at skulle fastholde et afslag til en mindre håndværksmester. Men skal vi øge dette byggeris andel, lader det sig kun gøre ved at øge den samlede investering, ved at øge det samlede byggeri med de virkninger, det har for landets økonomi. Vil man fra oppositionens side anbefale regeringen denne udvej? Hvis ikke man vil det, er det alene et spørgsmål om fordelingen inden for den fastlagte ramme.

Det ærede medlem hr. Thestrup sluttede med at sige, at meningen med reguleringen alene er at begrænse parcelhusbyggeriet. Det er altså ikke rigtigt, for meningen er at indpasse det inden for den investeringsramme, inden for den kapacitetsramme, man skal arbejde med. Meningen med reguleringen er jo, at der også skal være plads til andet byggeri, til industribyggeri, til erhvervsbyggeri af enhver art, til offentligt byggeri, men også til udlejningsbyggeri.

Det ærede medlem citerede direktør Nørbys foredrag vedrørende arten af boligbyggeriet. Jeg synes, at det ærede medlem skulle have fortsat — jeg siger udtrykkeligt fortsat — for umiddelbart efter det citat, det ærede medlem afsluttede med, fremsatte direktør Nørby nogle bemærkninger, som jeg gerne vil have lov til at citere med den højtærede formands tilladelse. Direktør Nørby sagde i sit foredrag på Nyborg Strand umiddelbart efter det, det ærede medlem hr. Thestrup citerede om parcelhusbyggeriets placering i befolkningen:

„Når dette er sagt, må dog straks tilføjes, at vi har brug for det almennyttige byggeri. Det skal løse vigtige boligsociale opgaver ikke mindst for de familier med børn, der ikke ønsker eller magter at bygge eget hus. De skal virke prisregulerende på boligmarkedet gennem deres lejefastsættelse, og de skal gå i spidsen for højnelsen af boligstandarden

i udlejningsbyggeriet. For at det almennyttige byggeri med vægt skal kunne løse disse opgaver, må dets byggeri både være stort og kontinuerligt. Hvor stort det skal være, skal jeg ikke udtale mig om.“

Så vidt direktør Nørby. Jeg synes som sagt, at man skal citere også den side af sagen, for den har dog nogen interesse i den debat, vi fører her i dag. Men i øvrigt må jeg spørge, hvor man så skal gribe ind på andre områder, hvis man skal give parcelhusbyggeriet en større andel. Skal det være det frie industribyggeri? Skal det være erhvervsbyggeriet, det erhvervsbyggeri, der i øjeblikket har en ventekø på en halv milliard kroner i byggeopgaver, og som kun kan få opfyldt mindre end en tredjedel af dette byggeri? Eller skal det være det offentlige byggeri?

Ja, det ærede medlem hr. Finn Poulsen anbefalede, at man forøgede boligbyggeriet og så lod andre byggeopgaver vente. Jeg vil ikke være så ond at bede det ærede medlem gå i gang med den opgave at udpege de projekter, der hører til de mest påkrævede blot inden for institutionsbyggeriet, som opgaver, der kan vente — ej heller at vurdere, hvilke erhvervsprojekter der skal vige. Men hvis det er oppositionens ønske, at vi skal holde igen alene på det offentlige byggeri og så slippe alt andet løs, tror man så, at det ville blive bedre? Hvor man eksempelvis har skønnet, som jeg nævnte før, at der skulle ske en frigivelse af 10.000-11.000 boliger på det regulerede område, skulle vi altså udløse 25.000 boliger, der står i ventekø, plus dem, der endnu ikke har søgt om tilladelse i kommunerne. Jeg tror nok, man ville betænke sig, hvis man havde magt, som man havde agt, og man fik overladt den opgave, som jeg har, ved at anbefale denne udvej. Det lader sig simpelt hen ikke gøre, og hvis man troede, det kunne lade sig gøre, ville man meget hurtigt komme til det resultat, at så måtte man på ny indføre en regulering.

Jeg vil i øvrigt gøre nogle bemærkninger også til det ærede medlem fru. Else-Merete Ross, der henviste til det lige citerede foredrag af direktør Nørby, hvor direktør Nørby havde opstillet en prognose, en beregning over de kommende års behov, over den boligmangel, der var. Ja, jeg vil gerne erindre om, uden at jeg naturligvis vil